

PARTER OCH DOMSLUT

Rasmus Andersson

Parter

Tilltalad

Sven Göran RASMUS Andersson, 20031202-2312
Långed 74, 914 90 Nordmaling

Offentlig försvarare
Advokat Jan Erik Jonasson
Advokatbolaget i Skellefteå AB
Stationsgatan 12, 931 31 Skellefteå

Åklagare

Assistentåklagare Anna Nilsson
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Umeå
Box 3003, 903 02 Umeå

Målsägande

1. JOHAN Nils David Andersson

Målsägandebiträde
Advokat Inger-Ann Omma
Advokat Inger-Ann Omma AB
Prästbolsvägen 24, 921 33 Lycksele

2. MAIDI Kristin Andersson-Eira

Målsägandebiträde
Advokat Inger-Ann Omma
Advokat Inger-Ann Omma AB
Prästbolsvägen 24, 921 33 Lycksele

Domslut

Brott som Rasmus Andersson döms för

Grovt djurplågeri, 2025-02-08, 16 kap 13 § 2 st brottsbalken

Detta är en avskrift av en elektronisk originalhandling.

Postadress
Box 138
901 04 Umeå

Besöksadress
Nygatan 45
Umeå

Expeditionstid
måndag–fredag
08:00–16:00

Telefon
090-17 21 00

E-post
umea.tingsratt@dom.se

Webb
Info om vår
personuppgiftsbehandling:
www.umeatingsratt.domstol.se

Skadegörelse, 2025-02-08, 12 kap 1 § brottsbalken

Påföljd

Fängelse 1 år

Skadestånd

Rasmus Andersson ska betala skadestånd till Maida Andersson-Eira med 16 406 kr. Rasmus Andersson ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 8 februari 2025.

Rasmus Andersson ska betala skadestånd till Johan Andersson med 31 875 kr. Rasmus Andersson ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 8 februari 2025.

Maida Andersson-Eiras begäran om skadestånd avslås.

Johan Anderssons begäran om skadestånd avslås.

Brottsofferfond

Rasmus Andersson ska betala en avgift till brottsofferfonden på 1 000 kr.

Ersättning och återbetalning

Jan Erik Jonasson ska få ersättning av staten med 39 546 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 30 894 kr arbete
- 743 kr tidspillan
- 7 909 kr mervärdesskatt

Inger-Ann Omma ska få ersättning av staten med 17 080 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 10 894 kr arbete
- 2 265 kr tidspillan
- 505 kr utlägg
- 3 416 kr mervärdesskatt

Inger-Ann Omma ska få ersättning av staten med 17 120 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 10 927 kr arbete
- 2 265 kr tidspillan
- 504 kr utlägg
- 3 424 kr mervärdesskatt

Rasmus Andersson ska betala tillbaka 31 637 kr av kostnaderna till staten.

YRKANDEN

Stämningsansökan 2025-11-26, Åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Rasmus Andersson ska dömas för grovt djurplågeri enligt 16 kap 13 § 2 st brottsbalken.

Åklagaren har begärt att Rasmus Andersson ska dömas för skadegörelse enligt 12 kap 1 § brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

1.1 GROVT DJURPLÅGERI (5000-K151030-25)

Rasmus Andersson har utsatt tre renar för lidande utan att det fanns godtagbara skäl. Det hände den 8 februari 2025 i Kulla, Umeå kommun. Rasmus Andersson har med personbil kört på de tre renarna som därigenom skadades allvarligt. Han har därefter, medan renarna varit vid liv, skurit var och en av dem i halsen med en kniv eller annat skärande verktyg. Renarna avled till följd av skadorna.

Brottet bör bedömas som grovt eftersom gärningen inneburit ett allvarligt lidande för renarna.

Rasmus Andersson begick gärningen med uppsåt eller av grov oaksamhet.

1.2 SKADEGÖRELSE (5000-K151030-25)

Rasmus Andersson har genom agerandet i åtalspunkten 1.1 dödat tre renar, som samtliga var dräktiga, så att det blev skador för ett okänt men inte ringa värde. Det hände den 8 februari 2025 i Kulla, Umeå kommun. Två av renarna tillhörde Johan Andersson och en av renarna tillhörde Maidi Andersson-Eira.

Rasmus Andersson begick gärningen med uppsåt eller av oaksamhet.

Skadestånd

Maidi Andersson-Eira har begärt att Rasmus Andersson ska betala skadestånd med 16 406 kr.

Beloppet avser ersättning för en vaja/ honren som förlorats under vintertid i samband med den åtalade gärningen med 13 594 kr samt ersättning för förlorad arbetstid med anledning av samma händelse med 2 812 kr. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 8 februari 2025.

Johan Andersson har begärt att Rasmus Andersson ska betala skadestånd med 31 875 kr.

Beloppet avser ersättning för två vajor/honrenar som förlorats under vintertid i samband med den åtalade gärningen med 27 188 kr samt ersättning för förlorad arbetstid med anledning av samma händelse med 4 687 kr. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 8 februari 2025.

Maidi Andersson-Eira har begärt att Rasmus Andersson ska betala skadestånd med 10 000 kr.

Beloppet avser kränkning. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 8 februari 2025.

Johan Andersson har begärt att Rasmus Andersson ska betala skadestånd med 10 000 kr.

Beloppet avser kränkning. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 8 februari 2025.

INSTÄLLNING

Rasmus Andersson har förnekat ansvar för grovt djurplågeri men erkänt skadegörelse. Han har vidgått de faktiska omständigheter som åklagaren har gjort gällande men han har inte agerat vare sig uppsåtligt eller av grov oaktsamhet. Rasmus Andersson har dock medgett att han framfört det aktuella fordonet oaktsamt.

Rasmus Andersson har motsatt sig skadeståndsskyldighet i anslutning till åtalet för grovt djurplågeri. Han har inte godtagit något belopp som skäligt i och för sig. Han har medgett att utge ett ersättningsbelopp om 5 000 kr per ren. Han har bestritt yrkandet avseende kränkningersättning. Sättet att beräkna ränta har han vitsordat.

UTREDNING

Rasmus Andersson har hörts.

Åklagaren har som *muntlig bevisning* åberopat målsägandeförhör med Johan Andersson och Maidi Andersson-Eira och samt vittnesförhör med Ossian Ledström Eriksson och Karin Sandbäck. Det senare förhöret har med stöd av 35 kap. 14 § 1 st 4 p rättegångsbalken förebringats genom s.k. vittnesattest.

Åklagaren har som *övrig bevisning* åberopat

- kartbilder, syn på fotografier tagna av patrull på plats, PM och syn på fotografier avseende brottsplatsundersökning med hund, platsprotokoll samt syn på en drönarfilm för att visa den smala vägen, var renarna befann sig på platsen och hur de var placerade i förhållande till varandra samt omständigheterna i övrigt på platsen.
- Syn på fotografier på beslagtagna personbil, karta över var beslaget gjordes, beslagsprotokoll och protokoll över fordonsundersökning för

att bevisa gärningen och gärningsmannaskapet. Med samma bevisstema har åklagaren vidare åberopat

- analys av telefonextraktioner, PM och beslagsprotokoll.
- besiktningsprotokoll och rapport från rättsmedicinsk obduktion från SVA för att styrka renarnas dödsorsak och dräktighet.

Åklagaren har under huvudförhandlingen spelat upp två videofilmer till styrkande av gärningen, gärningsmannaskapet och att den tilltalades bil styrt mot renarna innan kollisionen och att bromsljusen lyste sporadiskt efter kollisionen.

Målsägandena har genom sitt ombud åberopat utlåtande från Svenska Samernas Riksförbund till styrkande av beloppen i det enskilda anspråket.

Från förhören i tingsrätten antecknas följande

Johan Andersson. Han var ute och körde skoter och fick ett samtal från en kollega gällande tre renar som hade påträffats i Kulla. Han åkte dit direkt och såg de döda renarna på plats. Vid en snabb anblick trodde han inledningsvis att någon av renarna hade blivit skjuten då det såg ut som att en av dem hade skotthål på kroppen. Han ringde polisen och fick veta att de inte hade tid att komma direkt. Han kunde inte lämna platsen då det uppenbart rörde sig om en brottsplats. Medan han väntade på patrullen kontaktade han Maidi Andersson-Eira eftersom även en av hennes renar hade skadats. Han kände sig utsatt och var orolig över att den eller de som skadat renarna skulle komma tillbaka. Efter cirka två timmar kom polisen och han hjälpte då polisen på plats. Eftersom polisen först uppgav att renarna inte skulle omhändertas, fick han själv obducera en av renarna. Syftet var att se om renen hade blivit skjuten. Den renen han obducerade visade sig vara dräktig. Den renen tillhörde Maidi Andersson-Eira och han konstaterade också att den inte hade blivit skjuten. Alla tre renarna hade skärsår i halsen men de hade inte blivit avblodade eftersom det inte fanns särskilt mycket blod kring kropparna. Han har tidigare varit med om att

renar skadats vid trafikolyckor och då brukar den som orsakat olyckan ringa in till polisen som i sin tur för informationen vidare till aktuell renägare. Han har själv erfarenhet av att förkorta livet på ett lidande djur och kunde direkt se att de tre aktuella renarna inte hade avlivats på ett korrekt sätt. Förlusten av djuren är stor, inte bara ekonomiskt utan även känslomässigt.

Maidi Andersson-Eira. Hon kom till platsen cirka en timme efter det att Johan Andersson hade kontaktat henne och då hade polisen ännu inte anlänt. När polisen kom fick de veta att renarna inte skulle tas i beslag och eftersom hon och Johan Andersson antog att hennes ren blivit skjuten, obducerade de den. Den renen var dräktig och Johan Andersson tog ut fostret ur livmodern. Hon fick fostret och gick ut i skogen för att placera det en bit bort under en gran. De hjälptes åt att dra undan renarna upp på plogkanten. Hon kunde tydligt se att renarna hade blivit skurna i halsen och att det inte hade skett någon avblodning eftersom det inte fanns särskilt mycket blod på platsen. Hon blev väldigt upprörd av händelsen både på grund av kopplingen till den hätska debatten i media mellan renskötare och det stundande rally VM:et men också för att hon kort innan händelsen hade postat ett inlägg på sociala medier om att hennes renar befann sig i det aktuella området. Förlusten av renen är ekonomiskt stor då det har rört sig om ett sparat produktionsdjur som förväntades ge henne kalvar. Relationsmässigt har händelsen varit en stor förlust för henne då hon är väldigt känslomässigt knuten till sina djur, framför allt hondjur som ger kalvar.

Rasmus Andersson. Han och tre kompisar var ute och ”sladdade” med sina bilar. Han satt ensam i sin bil och körde längst fram av de tre bilar som var på platsen. Bilen han körde saknade ABS-bromsar och var i dåligt skick. När det dök upp renar på vägen hade han svårigheter att stanna bilen. Han förväntade sig inte att det skulle dyka upp renar på vägen. Han körde först på en ren och blev då chockad och försökte få stopp på bilen. Vad som hände efter det har han svårt att minnas. När han hade stannat bilen ringde han till en kompis för

att få tag på en kniv så att han kunde förkorta de påkörda renarnas lidande. Han har avlagt jägarexamen och agerade direkt. Han stack in kniven i halsen på renarna för att avliva dem. Eftersom han var i chock vid tillfället så tänkte han inte på att ringa polisen. Han kan inte svara på varför han tagit en bild på den ren som låg under hans bil eller varför han skickat vidare en film på händelsen via Snapchat. Till en början förnekade han inblandningen i händelsen på grund av den hotbilden som förelåg mot honom. När det hade lugnat ner sig under hösten valde han att gå till polisen för att erkänna sin inblandning. Det var en trafikolycka och han har inte kört på renarna med vilja. Han vet att man ska ringa polisen vid viltolyckor men han var för chockad för att tänka på det då. Han försökte efter bästa förmåga att förkorta renarnas lidande genom att snabbt avsluta deras liv. Så som han uppfattade det var renarna döda när de lämnade platsen. Vad avser åtalet för skadegörelse erkänner han att han oaktsamt har orsakat målsägandena en ekonomisk skada.

Ossian Ledström Eriksson. De var ett kompisgäng som var ute och körde med tre bilar varav Rasmus sladdade med sin ”vinterbil”. Han minns att han i polisförhör har sagt att det under kvällen pratades om tidigare viltolyckor och att Rasmus då sagt att ”Vi skulle ha kört på något djur”. Han uppger att han inte trodde på det Rasmus sa. Vid händelsen körde han precis bakom Rasmus bil. När de svängde av från asfaltsvägen in på en skogsväg var det inget sladdande med bilarna och de körde alla i låg hastighet, runt 20–40 km/h. Han såg att två renar dunsade in i Rasmus bil och att Rasmus efter det ökade hastigheten på sin bil. Bilen försvann längre fram och körde in i en klunga med renar och han såg att flera av renarna flög över bilens huv. Två renar låg kvar på marken och en hade enligt uppgift fastnat under Rasmus bil och blivit släpad under den. Han gick ut och såg att renarna låg och led, han såg tydligt att de var skadade. Han fick panik. Rasmus var den ende av dem som hade jägarexamen så det var han som skar av halsen på dem. Han såg när det skedde på en av renarna. Påkörningen var inte någon trafikolycka och han ångrar att

han inte ringde in händelsen till polisen. Det var antagligen han som filmade händelsen men han kan inte svara på varför han filmade.

DOMSKÄL

Skuldfrågan

Åtalspunkten 1.1 Grovt djurplågeri

Rättsliga utgångspunkter

Av gällande lagstiftning följer att den som uppsåtligt eller av grov oaktsamhet genom vanvård eller på annat sätt, otillbörligen utsätter djur för lidande, döms för djurplågeri. Om brottet är grovt döms i stället för grovt djurplågeri (16 kap. 13 § brottsbalken). Vid bedömningen av om ett djurplågeri är att bedöma som ett grovt brott ska det särskilt beaktas bland annat om gärningen har inneburit allvarligt lidande för djuret (16 kap. 13 § andra stycket brottsbalken). Enligt förarbetsuttalanden är omständigheten att gärningen inneburit allvarligt lidande den omständighet som ska tillmätas störst betydelse vid bedömningen av om det är fråga om ett grovt brott (se prop. 2021/22:18 s. 110 f.).

För straffbarhet krävs alltså att ett djur utsatts för lidande. Gärningspersonen ska ha orsakat djuret lidandet uppsåtligt eller av grov oaktsamhet. Det krävs att den som utsätter djur för lidande gör det otillbörligen. Kravet på otillbörlighet har ställts eftersom handlingar som förorsakar djur lidande i viss mån måste tolereras med hänsyn till legitima intressen, till exempel vissa forskningsändamål. I övrigt är det utan betydelse på vilket sätt gärningspersonen har orsakat lidandet. Det är således tillräckligt för ansvar att ett lidande faktiskt har tillfogats djuret. Vid bedömningen av om ett lidande är allvarligt ska en sammanvägning göras av hur lång tid ett lidande har pågått och vilken intensitet det haft. Bedömningen måste göras utifrån omständigheterna i det enskilda fallet (se a. prop. s. 111).

Tingsrättens bedömning

I målet är de faktiska omständigheterna kring händelsen ostridiga. Rasmus Andersson har med en personbil kört på tre renar på den tid och plats som åklagaren har angett. Samtliga renar var dräktiga, två av dem ägdes av Johan Andersson och den tredje av Maidi Andersson-Eira. På grund av påkörningen skadades renarna allvarligt. Rasmus Andersson har försökt förkorta lidandet för dem genom att skära halsen av dem. Det är ostridigt att detta har skett på ett sätt som orsakat renarna ett lidande för att sedan ha orsakat deras död.

Den fråga som tingsrätten inledningsvis har att ta ställning till är om gärningen inneburit ett allvarligt lidande för renarna. Därefter har tingsrätten att ta ställning till om det förelegat uppsåt eller grov oaktsamhet bakom gärningen eller om påkörningen, såsom Rasmus Andersson hävdat var en olyckshändelse.

Av utredningen framgår som nämnts att renarna tillfogades allvarliga kroppsskador av påkörningen. Vad avser avlivningen av renarna ifrågasätter inte tingsrätten att Rasmus Andersson har försökt avliva renarna. Det sätt på vilket Rasmus Andersson har agerat har, såsom det får förstås, emellertid förlängt deras lidande. I målet är upplyst att det sätt som förkortar renarnas lidande är avblodning vilket inte förekommit i detta fall. Utredningen har inte gett svar på hur lång tid det tog från påkörningen fram till dess att renarna avled men oavsett hur utdraget förloppet var så har renarna enligt tingsrättens mening likväl utsatts för ett allvarligt lidande.

Det sagda leder sammantaget till att utredningen visar att renarna har utsatts för ett allvarligt lidande som medför att djurplågeriet ska bedömas som grovt brott.

Vad därefter avser frågan om gärningen begicks med uppsåt eller av grov oaktsamhet är den utredning som åklagaren har presenterat enligt tingsrättens mening besvärande för Rasmus Andersson.

Utredningen ger inte stöd för att det har funnits några bromsspår på platsen. Av de videofilmer som presenterats framgår att bilen färdats mot en ren och där- efter fortsatt framåt mot ytterligare renar utan att bromsa in. Rasmus Anderssons uppgift om att han försökte få stopp på bilen vinner således inte stöd av vad som framgår av filmerna. De uppgifter som Ossian Ledström Eriksson lämnat bekräftar de iakttagelser som kan göras av filmerna. Därtill kommer att Rasmus Andersson under den aktuella kvällen innan påkörningen av renarna hade uttalat, såsom det får förstås, tankar om att köra på djur. Det förhållandet att Rasmus Andersson inte kontaktat polis efter påkörningen talar även för att påkörningen inte var en olyckshändelse. Det Rasmus Andersson anført i det sammanhanget om att han var chockad och inte tänkte på att kontakta polis är inte trovärdig. Detta mot bakgrund av att han har avlagt jägar-examen och därmed torde känna till vilka åtgärder som krävs vid en viltolycka. Den utredning som åklagaren har presenterat talar således enligt tingsrättens mening för att påkörningen varit avsiktlig och inte en viltolycka som Rasmus Andersson påstått.

Någon annan uppgift i utredningen som skulle kunna tyda på att påkörningen såsom Rasmus Andersson hävdade var en olyckshändelse har inte framkommit.

Det sagda leder till att tingsrätten vid en samlad bedömning av vad som före- kommit finner tillförlitligen styrkt att påkörningen av renarna har skett på ett sätt som inte kan uppfattas på annat sätt än avsiktligt. Gärningen är således styrkt.

Åtalspunkten 1.2 Skadegörelse

Rasmus Andersson har erkänt skadegörelse och erkännandet får stöd av den övriga bevisningen i målet. Åtalet avseende skadegörelse är därmed styrkt.

Eftersom gärningarna har olika skyddsintressen ska Rasmus Andersson dömas särskilt för skadegörelse.

Påföljd

Rasmus Andersson förekommer under elva avsnitt i belastningsregistret främst avseende trafikförseelser, vilka för påföljden i detta mål saknar betydelse. Han dömdes den 9 april 2024 av Umeå tingsrätt för misshandel och olaga hot till skyddstillsyn. Övervakningen avslutades den 11 april 2025.

För grovt djurplågeri är stadgat fängelse i lägst sex månader och högst fyra år. I samband med införandet av brottsrubriceringen den 1 juli 2022 anfördes att gärning är av sådan art att utgångspunkten är att påföljden ska bestämmas till ett fängelsestraff (se prop. 2021/22:18 s. 32 och 112). Åklagaren har hävdade att straffvärdet för den samlade brottsligheten enligt henne uppgår till nio månaders fängelse.

Av personutredningen framgår att Rasmus Andersson har en ordnad tillvaro i fråga om boende och försörjning. I personutredningen har frivården anført att ett övervakningsbehov föreligger samt att Rasmus Andersson bedöms ha behov av att arbeta med problemlösning, impuls kontroll och konsekvenstänk. Frivården har bedömt att den mest brottsförebyggande påföljden är en skyddstillsyn med föreskrift om föreslaget behandlingsprogram. Han har också bedömts lämplig att utföra samhällstjänst och han har samtyckt till en sådan påföljd.

Vid val av påföljd ska rätten fästa särskilt avseende vid omständigheter som talar för en lindrigare påföljd än fängelse. Som skäl för fängelse får rätten beakta brottslighetens straffvärde och art samt att den tilltalade tidigare har gjort sig skyldig till brott (30 kap. 4 § brottsbalken).

Som ovan nämnts talar brottets art för att påföljden bestäms till ett fängelsestraff. Därtill kommer att Rasmus Andersson tidigare har lagförts för brott. Åklagaren har vid huvudförhandlingen föreslagit att påföljden bestäms i enlighet med det förslag frivården har lämnat. Tingsrätten är emellertid av annan uppfattning i denna del. Enligt tingsrättens mening har gärningarna ett

straffvärde som uppgår till ett års fängelse. Vid sådant förhållande är, med hänsyn till brottets art och straffvärde, utrymmet för att välja annan påföljd än fängelse begränsat. En skyddstillsyn i förening med en föreskrift om att dels genomgå Kriminalvårdens behandlingsprogrammet OTO-Prism dels utföra samhällstjänst som motsvarar gärningarnas samlade straffvärde är i sammanhanget inte en tillräckligt ingripande påföljd.

På grund av det ovan sagda bestämmer tingsrätten påföljden till fängelse ett år.

Skadestånd

Rasmus Andersson har bestritt de enskilda anspråken och inte vitsordat något belopp som skäligt i och för sig. Han har medgett att utge ett belopp om 5 000 kr per ren till målsägandena och vitsordat sättet att beräkna ränta.

Rasmus Andersson har genom sitt handlande vållat renägarna Johan Andersson och Maidi Andersson-Eira en ekonomisk skada som han är skyldig att ersätta.

Tingsrätten ifrågasätter inte de uppgifter som målsägandena har lämnat om de åtgärder som de nödgades vidta efter det att de hade fått kännedom om händelsen. Dessa merkostnader i form av förlorad arbetstid bedömer tingsrätten vara en ersättningsgill skada som uppstått till följd av gärningen och ska bifallas. De begärda beloppen för förlusten av djuren ifrågasätts inte heller och ska även de bifallas.

Avseende yrkandet om kränkningersättning gör tingsrätten följande bedömning. Kränkningbegreppet återfinns bland annat i 2 kap. 3 § skadeståndslagen där det framgår att den som allvarligt kränker någon annan genom brott som innefattar ett angrepp mot dennes person, frihet, frid eller ära ska ersätta den skada som kränkningen innebär. I bestämmelsen uppställs ett antal rekvisit som måste vara uppfyllda för att kränkningersättning ska utgå. Det räcker inte att den skadelidande blivit utsatt för ett brott utan brottet måste också rikta sig mot

ett visst skyddsintresse. Brottet måste alltså innefatta ett angrepp mot de särskilt angivna skyddsintressena, vilka kan sägas skydda den skadelidandes privatliv och människovärde. Kränkningersättning ska alltså endast utgå vid brottsliga handlingar som framstår som särskilt integritetskränkande. Ersättning för kränkning utgår därmed normalt sett inte vid brottsliga angrepp på personers egendom, såsom skadegörelse. I vissa fall kan dock ersättning utgå även vid skadegörelse. Så kan vara fallet när skadegörelsen även utgör ett ofredande. (Jfr RH 2011:28 och NJA 2011 s. 3.)

Johan Andersson och Maidi Andersson-Eira har hävdad att gärningarna är starkt kopplade till deras roll som renskötare och de har på ett utförligt sätt redogjort för den starka samhörighet som råder mellan en renskötare och dennes renar. De har uppgett att händelsen varit starkt kopplad till deras person och frid. Det finns emellertid inget i utredningen som visar att gärningarna varit kopplade till målsägandena i sina roller som renskötare vilket i sig leder till att skadegörelsen inte kan ses som ett angrepp mot något av ovan nämnda skyddsintressen. Yrkandet om kränkningersättning ska således lämnas utan bifall.

Det anförda leder sammanfattningsvis till att Rasmus Andersson ska utge ersättning med 31 875 kr till Johan Andersson och med 16 406 kr till Maidi Andersson-Eira, jämte ränta.

Övrigt

Eftersom Rasmus Andersson nu döms för brott där svårare straff än penningböter ingår i straffskalan ska han betala föreskriven avgift till Brottsofferfonden.

Försvaren har rätt till ersättning av allmänna medel för sitt uppdrag i enlighet med sitt yrkande. Rasmus Anderssons ekonomiska förhållanden medför att han ska återbetala en del av försvararkostnaden till staten.

RÄTTEN

Tf. rådmannen Anders Carlbaum samt nämndemän.

Digitalt signerad av tf. rådmannen Anders Carlbaum

ÖVERKLAGANDEINFORMATION

Hur man överklagar

Överklagandet ska ha kommit in till Umeå tingsrätt senast **den 26 mars 2026**. Överklagandet ska vara skriftligt. Umeå tingsrätt skickar det vidare till Hovrätten för Övre Norrland.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid så har den andra parten också rätt att överklaga, även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

Du kan använda hovrättens blankett för överklagande i brottmål: www.domstol.se/overklagande-i-brottmal. I annat fall kan du utgå från följande punkter.

1. Skriv Umeå tingsrätt och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet. Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför. Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen till en huvudförhandling.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer. Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.

5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till Umeå tingsrätt. Tänk på att skicka det i god tid med hänsyn till postgången.

Vad händer sedan?

Umeå tingsrätt kontrollerar att överklagandet har kommit in i rätt tid. Om det har kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet har kommit in i tid skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Hovrätten för Övre Norrland.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Hovrätten för Övre Norrland skicka brev på det sättet.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till Hovrätten för Övre Norrland tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning. Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att ta med allt du vill föra fram i överklagandet.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen och det är kopplat till en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall:

1. Hovrätten bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten har dömt rätt.
2. Hovrätten anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
3. Hovrätten behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
4. Hovrätten bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Mer information finns på www.domstol.se. Ta kontakt med Umeå tingsrätt eller Hovrätten för Övre Norrland om du har frågor.